

OPLAKANIE (14) *sb n*

-p- (10). -pp- (4).

-o oraz oba a jasne; e z tekstów nie oznaczających é.

sg *N* oplakani(e) (2). ◇ *G* oplakanią (1). ◇ *D* oplakaniu (2). ◇ *A* oplakani(e) (1). ◇ *I* oplakaniem (1). ◇ *L* oplakaniu (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. oplakać.

Wylanie łez nad kimś lub nad czymś, wyrażanie żalu lub skruchy; comploratus, delacrimatio Calep (14) : Comploratus – Oplakanie. Calep 228a, 299b.

opłakanie kogo, czego (7): prośię cie racz zmiękczytz ferce mé twardé/ ku oplakaniu boleści twé niewymowné *OpecŻyw* 135; *SkarŻyw* 227; *Feralis* – Dzień oplakanią vmarlich. *Calep* 413a, 832b; *LatHar* 190; wywiedz téż lzy obfité z ferc ludzi zátwardziálych ku oplákaniu złości swoich y wżytkiégo światá *SiebRozmysł* E2v, B2v.

W przeciwstawieniu: »śmiejch ...opłakanie« (1): Nie śmiejchu ále oplákania godne są te łkargi/ y tá hániebna ślepotá wálzá/ y to pohánbienie przenaświétlzey ofiary y Sákrámentu Bożego *WujJud* 242v.

W charakterystycznych połączeniach: oplakanie boleści, męki, niegodności, niepotężności, oziębłości, umarłego (a. umarłych) (2), złości (2).

Wyrażenie: »opłakania godny« [szyk 3:2] (5): *WujJud* 242v; *Lamentabilis, Quod est dignum multa lamentatione.* – Oplakanią godni. *Calep* 579b, 423b; *LatHar* 271; łtan niełzczęfny człowieká grzełznego iéft ták bárzo mizerny/ y wżelkiégo oplákania godny/ że go żaden ięzyk áni Angellki wyłłowić nie może *WysKaz* 22.

Szereg: »ulitowanie i oplakanie« (1): ábym to [ono *dobrodziejstwo twoje*] mogła z takim nabożeńłtwem v siebie vwáżyć y rozebrać w fercu swoim z vlitowániém y oplákaniem naświétlzey Męki twoiéy *SiebRozmysł* B2v.

Synonimy: obżałowanie, ulitowanie.

Cf **OPLAKAĆ**